KÕIGI MAADE PROLETAARLASED, ÜHINEGE!

TALLINNA POLÜTEHNIK

17 (591)

XXII aastakäik

TALLINNA POLÜTEHNILISE INSTITUUDI PARTEIKOMITEE, REKTORAADI, ELKNÜ KOMITEE JA AMETIÜHINGUKOMITEE HÄÄLEKANDJA

Reedel, 8. mail 1970

1941. aasta rasketes lahingutes võtsid Nõukogude Eesti territooriumi kaitsmisest fašistlike anastajate vastu aktiivselt osa mitmed meie naabritest, lätlastest koosnevad väeosad.

Kevadel 1945 avanes meil omakorda võimalus Nõukogude armee 8. Eesti Laskurkorpuse koosseisus abistada meie lõunapoolseid naabreid nende territooriumi vabastamisel saksa okupantidest.

Nimelt asus sel ajal veel Kuramaal saksa fašistlike vägede grupp «Kurland», mille koosseisu kuulus üle 30 diviisi ja kes kogu aeg ähvardas anda seljatagant hoopi Ida-Preisimaal edukalt edasi tungivatele Nõukogude vägedele. Selle tõttu otsustas Nõukogude kõrgem väejuhatus 1945. aasta kevadel asuda vaenlase Kuramaa grupeeringu likvideerimisele.

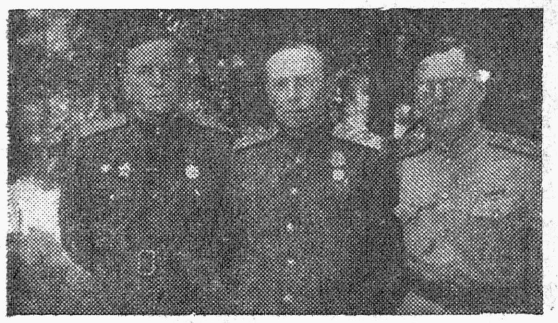

7. laskurdiviisi staabi luurejaoskonna ohvitserid Klooga rannas suvel 1945: major V. Štselkov (vasakul), alampolkovnik A. Laur ja vanemleitnant G. Martin.

8. Eesti Laskurkorpusele tehti ülesandeks tungida peale rinde keskosas, Baltjärve rajoonist Kaulaci—Vikstrauti suunas. Meist paremal tungisid peale 130. Läti Korpuse väeosad ja vasemalt toetas pealetungi 122. laskurkorpus.

Vaenlane oma pikaajalise kohalviibimise kestel oli end tugevasti kindlustanud. Meie korpuse ees asusid kaitsel fašistlike sakslaste 329. ja 218. jalaväediviis ning tankibrigaad «Kurland» ühes vastava suurtükiväe ja eriüksustega.

Pealetung algas 17. märtsil kell 13 ja oli väga raske nii vaenlase tugeva vastupanu kui ka ebasoodsate ilmastiku- ja maastikutingimuste tõttu. Oli just kevadine lumesulamise aeg ning selle tõttu kõikjal vett ja pori tohutult palju, isegi sel määral, et kahurite ja muu lahingutehnika edasiliikumiseks tuli langetada metsa ja ehitada palkidest ja pakkudest teid. Komandöridel ja võitlejatel aga tuli sageli tegutseda läbimärgadena.

Vaatamata kõigile raskustele tegutsesid meie sõjamehed väga vapralt ja hoogsalt. Murti läbi vaenlase kaitse katte- ja peavööndid ning tekitati tema väeosadele nii suuri kaotusi, et vastase väejuhatus oli peatselt sunnitud tooma läbimurde kohta mitmeid uusi väeosi, nende hulgas ka 19. SS-diviisi. Ka see purustati meie tublide suurtükiväelaste ja tankistide abiga. Vaenlane aga tõi järjest uusi jõudusid juurde.

Pärast enam kui nädal kestnud peaaegu vahetpidamatut pealetungi sai korpus 24. märtsil käsu kindlustuda kättevõidetud positsioonidel ja asuda kaitsele. Kaitsele asusid ka meie naabrid. Aktiivse kaitse ja lahinguluure toimetamise periood kestis kuni 3. aprillini, siis suunati korpus rinde reservi. Pärast lühikest puhkust algasid seal ettevalmistused uueks laiaulatuslikuks pealetungioperatsiooniks.

Kui väeosad seda ettevalmistust tegid peamiselt lahingväljaõppe viimistlemisega rinde tagalas, siis nende ridade kirjutajal, kes sel ajal oli 7. Eesti Laskurdiviisi luureülemaks, tuli koos oma luurajate-vaatlejatega olla iga päev eesliinil, et uueks pealetungiks planeeritud rindelõigus põhjalikult tutvuda sealse maastiku ja vaenlase asetuse ning tegevusega.

Luurajateks-vaatlejateks olid tublimad ja võimekamad võitlejad, nende hulgas nüüd tuntud kirjanik Villem Gross ja Tallinna 20. keskkooli direktor Ülo Purde, kes pärast sõda lõpetas TPI.

Uus pealetungioperatsioon pidi algama 9. mail 1945. Kuid 8. mail, mil Saksa ülemjuhatuse esindajad Berliinis kirjutasid alla kapitulatsiooniaktile, alustas ka väegrupi «Kurland» juhtkond Leningradi rinde väejuhatusega läbirääkimisi kapitulatsiooni küsimustes. Hilisõhtul kirjutati vastav akt alla. Eesliinile suunduvad väeosad peatati ning algas suur juubeldamine ja saluteerimine võidu ja rahu auks.

Kõik kindralitest reameesteni olid väga rõõmsad, pidutseti, tõsteti tooste partei, valitsuse, komandöride ja vaprate võitlejate auks. Mälestati lahingutes langenud kaaslasi. Tuletati meelde oma perekonnaliikmeid, sõpru, tuttavaid. Vist vähe oli neid rindemehi, kes sel ööl sõba silmale said.

Kuid rööbiti pidutsemisega jätkus ka tegutsemine relvadega käes, sest tuli kapituleeruvatelt vaenlastelt võtta relvad, lahingutehnika ning nad ise konvoeerida küll sõidukitel, küll jalgsi vastavatesse kogunemispunktidesse. Tuli korrale kutsuda neid paadunud vaenlasi, kes püüdsid oma väeosade vara mitte üle anda, vaid hävitada.

Et osa vaenlasi, kellede südametunnistusel lasusid rängad kuriteod, püüdsid kapitulatsioonist kõrvale hoida ja pakku pageda, siis jagati kogu Kuramaa nagu tort siiludeks ja iga väekoondis sai oma siilu või sektori, mis tuli meeste ahelikkudega põhjalikult läbi kammida ning kõik kahtlusalused kinni pidada. Selle viimase lahinguülesande täitmine kestis mitu päeva, kuni 13. maini 1945. a. Siis oli ka kord ja rahu majas.

Üldse kapituleerus ja võeti Kuramaal sõjavangi kokku 42 vaenlase kindralit, 8031 ohvitseri ja 181 032 sõdurit. Sõjasaagiks saadi kogu väegrupi relvastus, lahingutehnika ja transpordivahendid.

Kuramaa lahingutes vapruse poolest silma paistnud 8. Eesti Laskurkorpuse ohvitseridest, seersantidest ja reameestest autasustati ordenite ja medalitega kokku 7045 inimest. Kommunist leitnant Jakob Kunderile anti postuumselt Nõukogude Liidu kangelase nimetus.

A. LAUR

VÕIT KURAMAAL

Kuramaa lahingutes tekkis viimane suurem paus 1. aprillil 1945. aastal. Siis vahetati rindelt välja ka 8. Eesti Laskurkorpus. Algasid ettevalmistused uueks operatsiooniks, mis pidi algama maikuu teisel dekaadil. Erinevalt varem läbiviidud operatsioonidest, mis eeskätt olid mõeldud vaenlase kinnihoidmiseks Kuramaal, peeti nüüd silmas kogu Kuramaa grupeeringu purustamist.

Kuid võidukas Berliini lahing ja hitlerlaste tsitadelli hõivamine Punaarmee poolt põhjustasid operatsiooni ärajäämise. Fašistlike vägede ligi 300 000-meheline isoleeritud grupeering sunniti alistuma teisiti.

1945. aasta maikuu alguses, kui Leningradi rinde vägede ettevalmistused pealetungiks olid jõudmas lõpule, saadi ootamatult teada, et hitlerlased on alustanud oma vägede äraviimist esimestelt positsioonidelt. See oli ööl vastu 7. maid. Leningradi rinde juhataja Nõukogude Liidu marssal L. Govorov käskis viivitamata alustada taanduva vaenlase jälitamist. Ühtlasi esitati Nõukogude väejuhatuse poolt Saksa armee Kuramaa armeegrupi juhatajale raadio kaudu ultimatiivne nõudmine tingimusteta alistumiseks.

Fašistid ei kiirustanud vastamisega. Alles 8. mai hommikul kell 7 teatas Kuramaa armeegrupi juhataja jalaväekindral Hilpert Nõukogude ultimaatumi kättesaamisest ja valmisolekust läbirääkimisteks (mitte veel alistumisnõusolekust!). Samal ajal sai Leningradi rinde juhatus luureandmeid, et fašistid püüavad oma vägesid Kuramaalt ära viia Saksamaale ja selleks aega võita. Marssal L. Govorovi sundis see tugevdama survet vaenlasele.

Intensiivistus vaenlase jälitamine. Sai ülesande alustada liikumist ka 8. Eesti Laskurkorpus. Hilpertile laskis marssal aga teatada raadiolaine sidepidamiseks. Ühtlasi tegi ta Saksa vägede Kuramaa grupi juhatajale ettepaneku tulla ise või saata oma esindaja sõjalise tegevuse lõpetamise ja kapitulatsiooni korda kindlaks määravale dokumendile alla kirjutama. Läbi rinde tuleku võimaldamiseks seati tingimus:

«Andke oma vägedele korraldus lõpetada 8. mail 1945 kella 14-ks sõjaline tegevus Sili (Salduse linnast 16 km edela pool) ja Venta jõe vahelises rindelõigus. Minule alluvatele vägedele peavad teie väed sellest teatama valgete lippude heiskamisega kaitse eelserval . . .»

Sellele vastas Hilpert raadio kaudu kiiresti, et ta on käskinud kella 14-ks lõpetada sõjategevus mitte ainult eelnimetatud rindelõigus, vaid kogu rindel ja palus marssal Govorovi anda samasugune korraldus Nõukogude vägedele.

Marssal L. Govorov siiski hitlerlastel endale tingimusi ette kirjutada ei lasknud. Pealegi ei lõpetanud vaenlane tegelikult lahingutegevust veel kogu rindel. Uus telegramm Hilpertile teatas, et Nõukogude vägedele on antud korraldus: *«Seal, kus Saksa väed on lõpetanud sõjategevuse ja heisanud valged lipud, seal lõpetavad sõjategevuse ka Nõukogude väed. Nendel rindelõikudel aga, kus valgeid lippe ei heisata, jätkavad minu väed sõjategevust.»* Sellega anti esimene otsustav vastulöök esimesele Hilperti «diplomaatilisele» manöövrile.

8. mail kell 18 algasid Esere külas Läti ja Leedu piiril läbirääkimised Leningradi rinde staabiülema kindralpolkovnik M. Popovi ja Hilperti esindaja Kuramaa armeegrupi ülemkorterme'stri kindralmajor Ranseri vahel Kuramaa grupeeringu kapituleerumise küsimuses.

Koos oma volitustega ulatas Ranser M. Popovile ka Hilperti isikliku kirja marssal L. Govorovile:

«Väga lugupeetud härra marssal!

Käesoleva kirjaga, mis Teile antakse üle minu poolt volitatud ohvitseri poolt, ma kinnitan Teile, et minu juhtimise all olev armeegrupp on valmis võtma vastu Teie kapitulatsioonitingimused ja täitma neid lojaalselt. Teie poolt otsuse tegemisel palun Teid, härra marssal, hinnata minu vägede kuni viimse minutini säilunud vaprust ja anda neile võimalus vabalt ja auga, isikliku relva säilitamisega, pöörduda tagasi Saksamaale.

Kui Teie, härra marssal, ei saa rahuldada minu palvet, siis ma palun Teid kanda see ette Kõrgemale Ülemjuhatajale.

Sügavama tähelepanuavaldusega

General d. Infanterie Hilpert.

8. mail 1945. a.»

Ka Ranser tõstis kohe läbirääkimiste alguses üles küsimuse lugeda Kuramaal sõdinud sakslasi mitte sõjavangideks ja lasta neil minna Saksamaale isiklikku relva kaasa võttes.

Sellised pretensioonid olid ilmses vastuolus «tingimusteta kapitulatsiooni» mõistega ja kindralpolkovnik M. Popov lükkas need tagasi. Parlamentääridele, neid oli peale Ranseri veel kaks ooberstleitnanti, tehti teatavaks tingimusteta kapitulatsiooni kord ja lisati juurde, kui sellega ei nõustuta, siis on meie väed sunnitud jätkama sõjategevust.

Selgitus mõjus kainestavalt. Ranser loobus totratest nõudmistest. Saavutati kokkulepe relvade äraandmise küsimuses, samuti selles, et 9. mail kella 8-ks viivad sakslased oma väed välja Liepaja, Ventspilsi, Pavilosta, Kuldiga, Talsi ja Sabile linnadest ja kõigilt lennuväljadelt, kella 11-ks lahkuvad aga kõik jalaväediviisid koos kõrvendusosadega ka kaitse eelservalt ja koonduvad kindlaksmääratud piirkondades, kust nad edasi saadetakse selleks ettevalmistatud sõjavangide laagritesse.

Kell 22.06 kirjutas Ranser alla kapitulatsioonidokumendile. Selle dokumendi esimeses punktis öeldi:

«Kell 23.00 8. 5. 45. a. Kesk-Euroopa aja järgi lõpetada igasugune lahingutegevus maal, õhus ja merel . . .»

Tegelikult algas relvade mahapanek juba varem. Näiteks 10. kaardiväearmee lõigus juba kell 18. Mõne tunni kestel andsid endid vangi üle 10 000 sõduri ja ohvitseri.

Kell 23 sööstsid Kuramaa taevasse tuhanded valged raketid, teatades sõjategevuse täielikust lõpetamisest.

Aga paar tundi pärast keskööd, **9. mail 1945**, kõmas läbi öö tuhandete suurtükkide, kuulipildujate ja automaatide hüüd.

See oli juba Nõukogude sõjameeste võidusaluut.

ILMAR PAUL,
reservpolkovnik, TPI sõjaveteranide komitee esimees

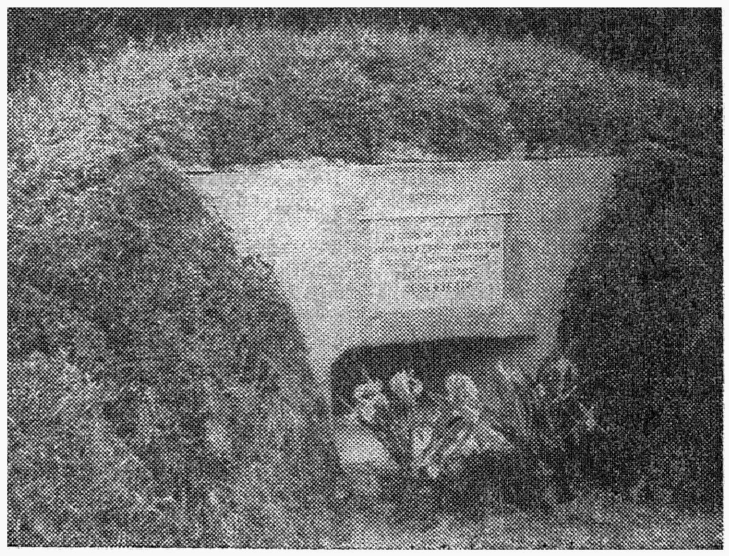

Kuramaa elanike poolt mälestusmärgina taastatud džott Bliedene raudteejaama lähedal. Selle laskeava kattis Nõukogude Liidu kangelane Jakob Kunder.

Täna, algusega kell 13 toimub Mustamäel TPI õppekorpuste juures Suures Isamaasõjas langenud üliõpilaste mälestusmärgile pärja asetamine ja kell 13.30 algab aulas Suures Isamaasõjas saavutatud võidu 25-ndale aastapäevale pühendatud pidulik koosolek.

Koosoleku kavas on päevakohane ettekanne ja Suure Isamaasõja veteranide autasustamine, millele järgneb kontsert Eesti NSV Riikliku Filharmoonia artistide poolt.

TÄNA, 10 AASTAT HILJEM...

Küll ikka tüütab ja väsitab mõnda meie tudengit õppimine instituudis. Kohe nii saab isu täis sellest asutusest, et kas või jäta õppimine kus seda ja teist ja mine kergemat elu otsima... Ja eks vahest seda juhtubki. Ehkki alati mitte omal soovil. Aga mööduvad aastad ja kusagil põues, vestitasku lähedal, hakkab paisuma mingisugune soe ja tänulik tunne oma vana instituudi vastu. Tekib soov tulla veel kas või korrakski tagasi kui mitte nendesse aegadesse, siis vähemalt oma «Alma Materi» seinte vahele ja istuda veel kord nii tuttavas auditooriumis vana (kunagi nii hoolega täis kritseldatud kahtlase väärtusega «motodega») koolipingi taha...

Hiljuti toimus laeva jõuseadmete eriala 1960. a. lennu kokkutulek. Ei unustatud sel puhul oma instituuti, ehkki möödunud 10 aasta jooksul nii mitmedki lõpetanud olid muutnud oma elukohta ja asunud tööle teistesse vennasvabariikidesse. Tuldi kokku TPI-sse 16-st linnast, sealhulgas 9-st linnast väljaspool ENSV-d. Kõige kaugemad «külalised» olid Murmanskist, Novorossiiskist ja Kiievist. Juubeli pidulik osa toimus instituudi endise peahoone VII auditooriumis, kus kunagi kuulati loenguid. Ei olnud ju 10 aastat tagasi veel Mustamäe imposantseid õppekorpusi! Nendega tutvuti alles nüüd ja kadestati teatud määral neid, kes praegu niisugustes tingimustes õpivad. Muide, olid tulnud kohale ka enamik instituudis töötavatest eriainete õppejõududest. Ja neid kõiki paluti esineda sõnavõttudega. Võib-olla ka selleks, et mõtteski veel kord tulla tagasi tudengipõlve miljöösse. Kõikide linnade esindajad jutustasid oma tööst ja elust-olust. Sai öeldud palju sooje tänusõnu oma õppejõududele põhjaliku kutsehariduse ja elutarkuse saamise eest, mis võimaldasid neil edukalt oma inseneri kohustusi täita. Selgus, et 62-st lõpetanust on senini kaitsnud väitekirju üks, kolm aga töötavad õppejõududena ja 30 — konstrueerimis- ja projekteerimisbüroodes, neist paljud peainseneridena ja projekti peainseneridena. Kuidas siis näeb välja keskmine insener-«laevakas» 10 aastat peale instituudi lõpetamist?

Kehakaal — 77 kg.
Kuupalk — 180 rbl.
Laste arv (teadaolevate) — 1,4 (neist $^2/_3$ tütred!).
Abikaasasid — 0,9.

Üldiselt oli täheldatud olulist edu peaaegu kõigi näitajate osas. Märgatav tagasiminek ilmnes juuste tiheduse ja hammaste hulga osas, ehkki «puremisvõime» seoses viimasega ei ole vähenenud, pigem vastupidi. Kokkutuleku lõpp veedeti «intiimsemas» miljöös «Kännu Kukes», kus peale südamlike vestluste ja jalakeerutamiste esitati vanu tudengipõlve nalju ka viktoriinide ja konkursside sildi all. Anti pidulik vanne tulla vähemalt samas koosseisus kokku viie aasta pärast.

Ootame!

P. ANSON

TUDENGID — ANKEET-AVALDUSTE VASTUVÕTMINE EÜE-sse LÕPETATAKSE 15. MAIL!

JÄTKAME EHITUSMALEVA INSENERIDE TUTVUSTAMIST

JAAK LUME õpib TPI Ehitusteaduskonnas, tsiviil- ja tööstusehituse eriala IV kursusel. Ehitusmalevaga puutus ta esmakordselt kokku 1968. a., kuuludes Liivi «ordusse». Järgmisel aastal töötas Jaak Hiiumaal Käina rühma meistrina. Sel aastal täidab ta Saaremaa regiooni inseneri kohuseid.

Ehitusmaleva komplekteerimine hakkab jõudma lõpule. On juba suletud ENSV-st väljasõitvate rühmade nimekirjad.

Kõik tudengid, kes on arvatud välisrühmade koosseisu, peavad 12. maiks viima iseloomustused-soovitused ELKNÜ TPI Komiteesse ja ilmtingimata külastama TPI arsti.

Neil, kellel ei õnnestunud tänavu sõita väljaspoole vabariiki, palume läbi astuda EÜE ettevalmistavast staabist, kus asuvad teie perfokaardid ja leida endale meeldiv töö- ning puhkepaik koduvabariigis, see loob eeldused teie plaanide realiseerimiseks EÜE-71 koosseisus.

Tulevased ehitusmalevlased, viies ankeetavalduse veel täna ettevalmistavasse staapi A-III-120, kus on väljas rühmade komandöride ja meistrite nimed, on teil võimalus veeta oma suvi just selles rühmas, kus teile kõige rohkem meeldib!

Tuletame teile veelkord meelde, et on olemas:

I Saaremaa regioon
II Läänemaa regioon
III Sakala regioon
IV Lõuna-Eesti regioon
V Tartumaa regioon
VI Virumaa regioon
ja Tallinna ümbrus.

Neis hakkab tänavu tööle ligikaudu 60 rühma 1300 inimesega.

Töötades suvel ehitusmaleva ükskõik millises rühmas koos kõigi kõrgemate koolide üliõpilastega, võidate palju sõpru, teenite taskuraha — ja mis peamine, avardate tunduvalt oma silmaringi.

Soovime head põrumist ja kiiret otsustamist!

TPI EÜE EHITUSMALEVA STAAP

KÕIK STAADIONILE!

19. mail toimub TPI spordipäev. Sellel üritusel on kaks eesmärki. Nimelt püstitada uusi instituudi rekordeid ja sellega näidata tudengite kasvavat spordimeisterlikkust, ja peale selle täita mõningad spordinormid, mida on vaja kehalise ja sõjalis-tehnilise ettevalmistuse eksami sooritamiseks arvestusse. Normide täitmised mõnedel aladel juba toimusid. Need olid: suusakross 10 km, 100 m ujumine ja laskmine väikekaliibrilisest püssist.

Üldse koosneb kehalise ja sõjalis-tehnilise ettevalmistuse eksam kümnest alast. Eksam loetakse sooritatuks, kui noormees on täitnud 7 ja neiu 5 ala Kellel seni ei ole läinud hästi normide täitmine, võib olukorda parandada, võttes osa spordipäeva üritustest.

Mõni sõna spordipäeva läbiviimisest. Algus on kell 17.30 Programm ei ole pikk ja seega ei võta palju aega. Võistelda on võimalik järgmistel aladel: meestel: 100 m jooks, kaugushüpe, rippes käte kõverdamine, sangpommi rebimine; naistel: 100 m jooks, kõrgushüpe.

«TP» ABILISTEST

Ajakirjanduspäev küll peetud, aga «Polütehnik» soovib siiski tagantjärele veidi juttu teha oma headest abilistest.

TIIT KALLASTET tunnevad lugejad vast kindlasti. Ta on rohkem küll asjaarmastaja fotograaf, enda arvates, aga allteksti kirjutamist ei usada siiski kellelegi teisele.

ENN TEIMANN, ka meil fotograafina nähtud.

Ja veel üks fotomees — NIKOLAI ŠABURIN.

Öeldi, et rohkem tudengitest abilisi meil pole Aga on ju veel mitmesuguste klubide ringide, sektsioonide peamehed, kes huvituvad «Polütehnikust», kui midagi väga olulist keelel ja meelel seisab. See on ka loomulik, ebaloomulik oleks kui nende tegemised-toimetused üldse päevavalgust ei näe, kuna presidendid vaikivad «targalt». Enamus tipikaid teab et hoogsalt tegutseb RSK, ärasenetatult Rahvusvaheliste Suhete Klubi — president REIN ERME; «Interklubi» — TOOMAS KUUSK. EÜE staap — ENN RAUD — näitab end ikka aegajalt, nüüd kiirenevas tempos, suvi tuleb peale. Vaheaega peab praegu matkaklubi. Suviseid plaane vara veel teha! Möödunud hooaja vis ALEKSANDER KILK kenasti lõpule Tihti tuleb toimetusse DMITRI ŽDANOV.

Edasi tahame kindlasti rääkida meie alalistest nõuandjatest. Täname professor P. VAARASKIT, kellel jätkub alati mõtteid paberile panemiseks ja kes tihti lubab meie käsutusse tõlkijaid.

Naljanurkade autori kena amet seisab pikemat aega V. MESPAKI käes. A. LÕHMUS piitsutab aina TPI-s ametiühingu valulapsi, aga ühtlasi jagab õigeaegselt ka vajalikke õpetusi.

L. RAND on meid lahkelt aidanud pühade numbreid rõõmsailmelisteks muuta. Head kujunduslikku maitset on näidanud meile veel L. PIKKOV, alati abivalmis, erksa mõttega.

K. VIMMSAARE toob lagedale kõik ateismiprobleemid, nii head kui kesised tudengite teadmised sellel alal ning «Atheose» õhtudki tulevad tema sulest ikka ainult muhedad.

O. ROOTS kostitab toimetust heade luuletustega.

E. VALVETI poole pöördume kibekiiremas hädas, kui vajame ilmtingimata mingit fotot.

L. TREIMANN pole kunagi ära öelnud tõlketöödest, kuigi oma töö ootab tegemist.

Aga et me spordiuudiseid loeme, kannab hoolt E. KANGUR.

Lõpetuseks suur, suur tänu kõigile, kõigile «Polütehniku» kaasautoreile.

NLKP AJALOO SEKTSIOONIS

Kuigi Balti liiduvabariikide, Valgevene NSV ja Kaliningradi oblasti kõrgemate koolide ÜTÜ XVI teaduslik-tehnilisest konverentsist võtsid osa peamiselt ainult tehnilise kallakuga õppeasutused, oli konverentsil suur erikaal ka ühiskonnateaduste sektsioonidel, kus kanti ette üle kuuendiku kõigist esitatud töödest.

Enamus ettekandeid oli seotud V. I. Leniniga. Sektsiooni istungid avas TPI Majandusteaduskonna II kursuse üliõpilane Raul Christiansen ettekandega «V. I. Lenin kommunistlikust parteist kui meie ajastu mõistusest, aust ja südametunnistusest» (juhendaja dots. A. Sunila).

Parimaks tunnistati Vitebski Kergetööstuse Tehnoloogia Instituudi üliõpilase L. Hritankova ettekanne «V. I. Lenin — Vitebski Elektrijaama aumasinist». Ettekandjat autasustati mälestusplaadiga. Medalitega autasustati Kaliningradi Kalatööstuse ja -majanduse Tehnilise Instituudi II kursuse üliõpilast N. Bahenkot ettekande «Ideoloogilise võitluse teravnemine käesoleval ajajärgul ja noorsoo kommunistliku kasvatuse ülesanded» ning Kaunase Polütehnilise Instituudi I kursuse üliõpilast R. Žetšutet ettekande «V. I. Lenini toetus Leedu Sotsiaaldemokraatidele XIX sajandi lõpul» eest. Medali sai ka Raul Christiansen.

E. OJASILD

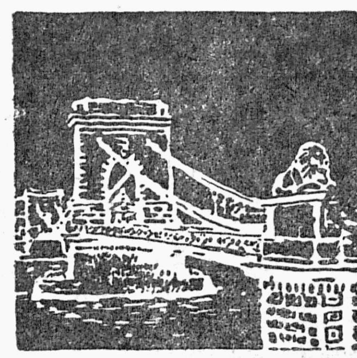

TAGASI BUDAPESTIST

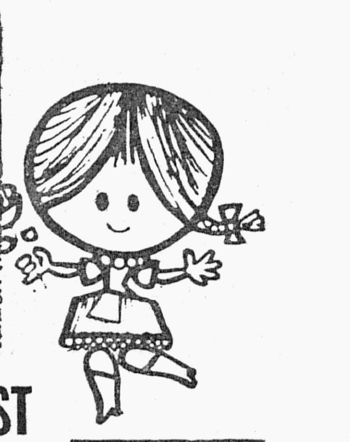

Maipühadeks saabusid Tallinna tagasi mehaanikateaduskonna dekaan dotsent H. Kuldma ja arhitektuuri kateedri juhataja professor L. Jürgenson, kes võtsid osa Budapesti Tehnikaülikooli pidulikust teaduslikust sessioonist, mis oli korraldatud seoses Ungari RV vabastamise 25. aastapäeva ja V. I. Lenini 100. sünni-aastapäevaga.

Dotsent H. Kuldma märkis, et Budapesti Tehnikaülikool oli juubelisessiooniks põhjalikult ette valmistunud. Avati näitus «Ülikool ja tööstus». Külaliste vastuvõtt oli organiseeritud eeskujulikult. NSV Liidu Kõrgema ja Kesk-erihariduse Ministeeriumi kaudu võttis juubelisessioonist osa 12 inimest, eesotsas Moskva Energeetika Instituudi rektori professor dr. N. A. Streltšukiga. Külalisi, väljapaistvaid teadlasi ja kõrgemate õppeasutuste juhtivaid töötajaid oli sessioonil ka Prahast, Bratislavast, Sofiast, Dresdenist, Magdeburgist, Dresdenist, Gentist jm.

Juubelisessioon ei kujunenud kitsaks ühe ülikooli ettevõtmiseks, vaid tehti kokkuvõtteid kogu sõjajärgse Ungari arengust. Kõige enam on kasvanud Ungari RV-s masinaehitus. Võrreldes 1938. aastaga, on masinaehituse kogutoodang suurenenud rohkem kui 6 korda, laevaehitus 4 korda, mootorrataste toodang on aga tõusnud 30-kordseks; tööpingiehitus, võrreldes 1949. aastaga, on eritüüpi pinkide osas suurenenud 5—10 korda, busside tootmine 18—20 korda.

Teise maailmasõja järgsetel aastatel on Ungari RV teinud suuri edusamme ka kõrgema haridusega spetsialistide ettevalmistamisel. Inseneridiplomi on selle aja jooksul ainuüksi Budapesti Tehnikaülikoolis saanud 27 720 inimest. 1291-st õppejõust on 22 Ungari TA tegev- või korrespondentliikmed, 47 on teaduste doktorid, 237 teaduste kandidaadid ja samapalju on ka nn. ülikoolidoktoreid.

Külalistel oli võimalik tutvuda ka ülikooli hoonetega, teaduskondade kateedrite tööga. Olgu märgitud, et ülikoolil on lõpetamisel aatomireaktori ehitamine. Pingerikkas programmis oli külalistele leitud aega ka Budapestiga tutvumiseks. Käidi ära ka Veszprémis, imetleti Balatoni kaunidust ja tutvuti Balatonbogláris eesrindliku viinamarjakasvatussovhoosiga.

Kevadõites Ungari koos maaliliselt kauni ja puhta Budapestiga jättis väga toreda mulje. Budapesti Tehnikaülikooliga sõlmitud koostöölepingu alusel loodud laialdased vastastikused kontaktid aga arenevad hoogsalt. Veel sel kuul ootab TPI jälle külla gruppi kolleege Budapesti Tehnikaülikoolist.

Meie rahvas mairongkäigus.

Selles numbris jõuame tutvustamisega lõpukorrale.

Jätkame siis **Marge Leinbokiga;** *ERKI II kursus, õhtuse teaduskonna ruumi- ja mööblikujunduse eriala üliõpilane; hakkab meil kangesti lehte kujundama.*

TPedI-st **Kalle Kesküla;** *kehakultuuri eriala III kursus.*

Lepo Sumera *TRK-st; kompositsiooni eriala II kursus; veidi hajevil, aga samas kontsentreeritud pilk.*

Aga fotograafi me veel saame.

MIDA KUULUKSE....

Aprillis leidis aset Käärikul vabariigi kõrgemate koolide a/ü aktivistide seminar, mille organiseeris a/ü vabariiklik komitee. Sõnavõttudega esinesid a/ü vabariikliku komitee esimees sm. Kaas ja sekretär sm. Haas, samuti TRÜ A/Ü Komitee esimees sm. Kabur.

Arutati tehtut, kavandati tööd edasiseks. Järgmine sellelaadne seminar toimub oktoobrikuus.

* * *

29. aprillil toimus TRÜ aulas esimene kontsert TRK diplomandide kontsertsarjast.

Ajavahemikul 29. aprillist kuni 20. maini esinevad samas kõik selle aasta muusikud-lõpetajad iseseisvate kontsertprogrammidega.

* * *

TPedI Spordiklubi ja ametiühingukomitee korraldatud üliõpilaste orienteerumispäev toimus 29. aprillil.

* * *

Aprillis viis TPedI üliõpilasklubi läbi sõpruskontserdi, kaastegevad TPedI naiskoor — TPI meeskoor.

* * *

Kolm päeva viibisid TPedI üliõpilased kontsertreisil Saaremaal. Seekord pakkus külakosti estraadikollektiiv.

* * *

ERKI üliõpilastest spordiharrastajad võtsid esmakordselt osa 41. traditsioonilisest ümber Viljandi järve jooksust. Joosta oli väga raske. Võita võis ainult eelmiste aastate kogemustepagasi abiga, mida mainis ka jooksu võitnud tartlane A. Nurmekivi, ilma selleta aga tuli paratamatult ka mõnel kivil jalga puhata.

* * *

6. mail toimus J. Tombi nim. Kultuuripalee ja TPedI üliõpilaste ühine sümfooniaorkestri kontsert, kus dirigendikeppi hoidsid kultuuriharidustöö eriala diplomandid.

* * *

ERKI iga-kevadine traditsiooniline üliõpilaste tööde näitus on avatud instituudi ruumes.

TRK ÜTÜ-st JA DIPLOMANDIDEST

TR Konservatooriumi ÜTÜ tegevus piirdub põhiliselt kontsertide korraldamisega. Kontsertidel esinemine on instrumentalistidele väga vajalik, sest esinemiskindlus tuleb vaid kava korduva esitamisega. Seetõttu on arusaamatu mõningane passiivsus üliõpilaste seas. Kontserte korraldame vabariigi koolides, laste-muusikakoolides, kõrgemates koolides. Eriti meeldivateks esinemispaikadeks on kujunenud hea akustikaga TRÜ aula ja Kadrioru loss. Seoses kontsertide korraldamisega tekib aga tahtmatult küsimus: kelle jaoks? Publiku vähesus annab järjest teravamalt tunda (ka sümfooniakontsertide külastatavus on viimasel ajal vähenenud). Kas on tegemist kontsertide üleküllusega või tõsiste muusikasõprade vähenemisega?

Selle õppeaasta suurimaks ürituseks oli meie ÜTÜ-l Balti vabariikide kammermuusika festival. Saime hea ülevaate Riia ja Vilniuse konservatooriumi üliõpilaste tasemest. Tänu kammermuusika kateedri olemasolule on nende tase parem. Meil vastav kateeder puudub. Ansamblitest eksisteerib meil õppetöö raames vaid kaks-kolm keelpillikvartetti. Teised koosseisud harjutavad ja esinevad omal algatusel ning heast tahtest. Üldse annab end tunda kateedrite toetuse vähesus ÜTÜ tööle.

Viimastel aastatel on toimunud rida kaasaegset muusikat tutvustavaid loeng-kontsertide sarju. Igal aastal külastab grupp meie üliõpilasi kaasaegse muusika festivali «Varssavi sügis», kus saadakse hea ülevaade uuematest saavutustest kogu maailma ulatuses.

ÜTÜ-l peaks olema õigus premeerida aktiivsemaid üliõpilasi taoliste festivalide külastamisega. Ka kompositsiooni ja muusikateaduse eriala üliõpilased peaksid eelkõige külastama selliseid üritusi. Sageli juhtub aga nii, et gruppide koosseisus on inimesi, kes polegi festivalist huvitatud (küll aga kõigest muust).

Raskusi on meie ÜTÜ-l teadusliku töö organiseerimisega, sest stimuleerimisvõimalused peaaegu puuduvad. (Teaduslike tööde konkursside võitjate auhindamiseks on mitmetel teistel kõrgematel koolidel kasutada spetsiaalsed summad.)

Tänavu kevadel lõpetab suur osa praegusest ÜTÜ aktiivist. ÜTÜ nõukogu selle aasta viimaseks suurürituseks on seitsmest kontserdist koosnev sari «TR Konservatooriumi diplomandid TRÜ aulas» 29. aprillist—20. maini. Kava sisaldab 3 sooloõhtut, puhkpillimuusika õhtu ja 3 kontserti kahele esinejale.

Tänavune konservatooriumi 45. lend saadab ellu 34 muusikut ja 15 lavakateedri üliõpilast. Huvipakkuv on fakt, et suur osa lõpetajatest moodustasid 5 aastat tagasi muusikakeskkooli esimese lennu.

Mis on siis iseloomulik lõpetavale kursusele?

Ergas ja aktiivne suhtumine muusikaelu päevaprobleemidesse. Viiendale kursusele kuulub konservatooriumis ansamblimängu monopol. Omane on soov midagi ära teha ja edasi minna. Lõpetajate hulka kuuluvad ÜTÜ nõukogu aktiivsemad liikmed: endine ÜTÜ esimees Riho Mägi, Raili Sule, Raivo Peäske, Tõnu Reimann ja Toivo Peäske. Tänavu lõpetab konservatooriumi mägimatkajate grupi tuumik, kellel on seljataga põnevad matkad Lääne-Kaukaasia, Tjan-Šani, Dagestani ja Pamiiri-Alai mägedes.

Mitmed diplomandid on konservatooriumis õppimise ajal saavutanud auhinnalisi koht konkurssidel. Üleliidulisel noorte helilloojate konkursil saadi I koht ja diplom (Tiina Kiilaspea ja Alo Põldmäe), II vabariiklikul interpreetide konkursil II koht ja diplom (Tiiu Heinsalu ja Tõnu Reimann).

ALO PÕLDMÄE,
TRK kompositsiooni eriala üliõpilane

KÜLAS GRUUSIA ÜLIÕPILASTEL

Aprillis toimus A. S. Puškini nim. Tbilisi Pedagoogilise Instituudi XXXI ÜTÜ konverents. Külalisi oli kutsutud Moskvast, Kiievist, Liepajast, külalisena võttis konverentsi tööst osa ka allakirjutanu.

Meeldivalt üllatas Gruusias õppejõudude põhienamuse suur huvi üliõpilaste teadusliku töö vastu. Näiteks konverentsi avaplenaaristungil istusid kolmes esimeses reas ainult professorid. Ja mitte ainult plenaaristungil; ajaloo sektsiooni, kus esinesin referaadiga, tööst võttis osa üheksa professorit. Kui TPedI-s juhatab sektsiooni tööd tavaliselt üliõpilane, siis gruusiinlastel see ni ei olnud: ajaloo sektsiooni juhatas neil punase naiselonlipsu, kahede prillidega, milledest ühed olid tumedad ja rohelise viltpeakattega umbes 70-aastane auväärt teadusemees.

(Mida arvavad sellest muide TPI diplomindid? — «TP» toimetuselt)

Peale iga ettekannet toimus arutelu. Ettekandjale esitati küsimusi tema õppeedukusest referaadi allikmaterjalide kogumiseni.

Ajaloo sektsiooni tööst võttis esimesel päeval osa 11, teisel päeval 19 üliõpilast. Analoogiline oli pilt ka kirjanduse ja keemia sektsioonis.

Minu arvates, niipalju kui saab otsustada venekeelsete referaatide põhjal, on TPedI ja Tbilisi Pedagoogilise Instituudi üliõpilaste teaduslike tööde tase enam-vähem võrdne.

Konverentsi lõppistungil anti vimplid paremini töötanud sektsioonidele ja autasustati üliõpilaste sisukamaid teaduslikke ettekandeid aukirjadega.

K. KESKÜLA,
TPedI kehakultuuri eriala III kursus

REET TAMMETSA KAKS GRAVÜÜRI

ERKI graafika eriala IV kursuse üliõpilane R. Tammets näikse linoollõikes leidnud olevat väljendamist väärivama tehnika. Kuna aga teadmine traditsioonilistest linna- ja sadamavaadete võludest ei võivat veel teda rahuldada, jääb tulevik tervenisti kirvejälgede lihvimiseks ja oma näo leidmiseks graveerimisplaadil.

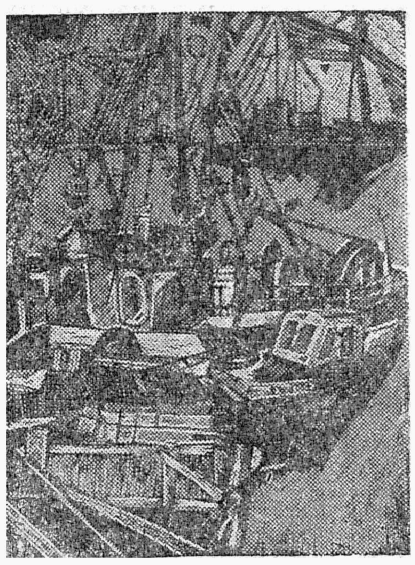

KUIDAS SAUNAS KÄIA?

Sellise deviisi all toimus TPedI üliõpilaste saunapäev Vääna jahilossis. Tudengeid õpetasid saunamõnusid hindama NSV Liidu Tervishoiu Ministeeriumi Eksperimentaalse ja Kliinilise Meditsiini Instituudi teaduslik töötaja H. Jänes, ENSV tervishoiuministri asetäitja O. Tamm ja kohalik saunaperemees. Räägiti saunakultuurist, sauna mõjust tervisele ja saunast kui niisugusest üldse.

Nüüd teavad tulevased pedagoogid, et saun on parim vahend keha karastamiseks ning hea ja rahuliku meeleolu saavutamiseks; arvestavad, et sauna ei ole paslik minna alkohoolse joobe seisundis ega füüsiliselt väga väsinuna, samas aga vaimsest tööst tingitud väsimus ei vastunäidusta saunaminekut. Pärast sauna on soovitav juua jahedat jooki, puhata 20—50 minutit ja siis rõõmsal meelel kodu poole suunduda.

Saadud teoreetilisi teadmisi tõttasid tudengid ellu rakendama. Kehad kõeti saunalaval tuliseks ja seejärel jõkke. Leilimõnud proovitud, rüübati õlut, valmistati «eesti rahvustoitu» šašlõkki ja nauditi päikesepaistelist kevadilma.

Päev lõppes lõbusa jalakeerutuse ja ühislauludega.

Tagasisõidul oli meenutusi küllaga.

Noored! Külastage regulaarselt sauna. Puhas ihu on tervise pant.

TIIT KOITNURM,
TPedI üliõpilane

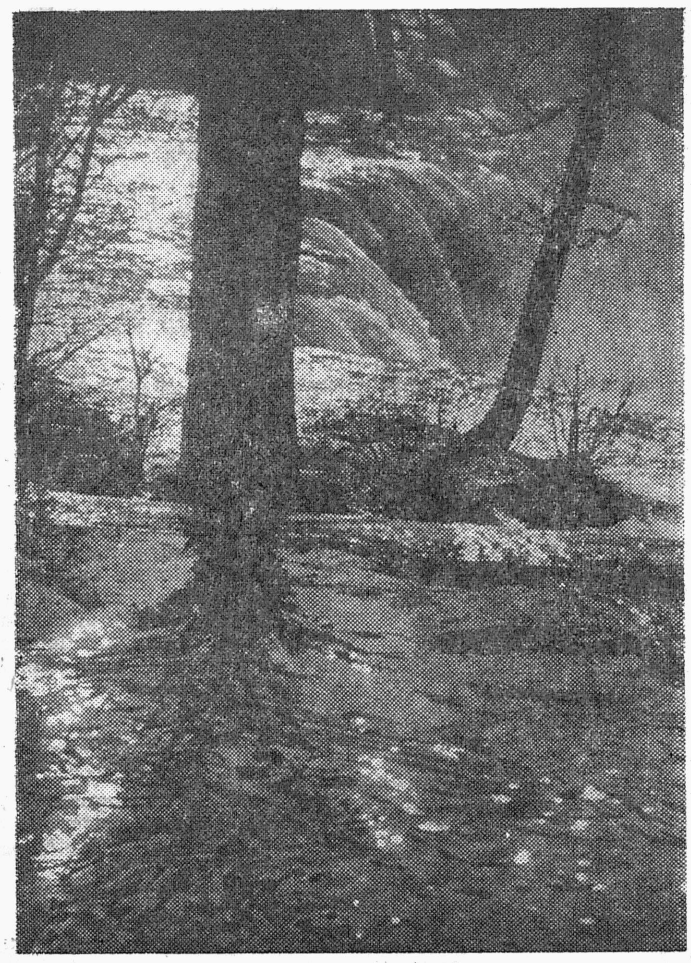

Kas kuulete kose mühinat?
Seda võimsahäälelist ja jõulist kanonaadi, seda hõikamist ja hullamist, seda kevade suurejoonelist laulu- ja lustipidu.
Lõpuks ometi on kosk vaba. Jõgi oli kogunud oma jõudu kaua-kaua. Ja nüüd, kus kõik ümberringi õhutas tema mässuhimu, tema ürgset hoogu, võttis ta end kokku, möirates korra vägevalt ja saatis igavese kaduvuse teed esimesed jäälahmakad.
Need keerlesid majesteetliku aeglusega, peatusid viimaseks kahetsevaks hingetõmbamiseks kose kõrgel serval ja paiskusid siis kõrvukurdistava prahvatamisega alla — mere poole. Kose kohal hakkasid sädelema tuhanded miljonid veepiisad. Selle kevade esimesed säravad veepiisad. Nagu sädelevad hõbekellukesed tärkava looduse kohal. Kosk nuttis ja naeris korraga. Kosk ehtis ennast kevadele ja päikesele ja kõigile inimestele, kes tema suurt vabanemist olid nii väga oodanud ja teda nüüd imetlema olid tulnud. Mõtted tekkisid looduskaitse päeva — 10. mai eel.

TIIT KALLASTE

TPI ESIMESE KURSUSE ÜLIÕPILASTE SRORDIHUVIDEST

Kehalise kasvatuse alase õppetöö ja massilise sporditöö organiseerimisel on vajalik teada üliõpilaste spordihuvisid. Selleks viidi läbi Tallinna Polütehnilise Instituudi I kursuse üliõpilastega 1968. aasta sügisel kirjalik ankeetküsitlus. Ankeet sisaldas 11 küsimust ja vastuse andsid 173 nais- ja 225 meesüliõpilast. Küsitluse eesmärgiks oli esimesele kursusele vastuvõetud üliõpilaste spordialase ettevalmistuse ja sportlike huvide väljaselgitamine.

Vaatleme tulemusi:

Millist spordiala olete õppinud spordikoolis?

Nii nais- kui ka meesüliõpilastel on lemmikalaks kergejõustik (16,4 ja 11,6 protsenti). Naisüliõpilastel seisab teisel kohal korvpall (10,4 protsenti), kolmandal võimlemine, edasi tulevad võrkpall, ujumine ja tennis. Meesüliõpilased tegelevad aga rohkem suusatamise (10,2 protsenti), korvpalli (8,5 protsenti), raskejõustiku ja võrkpalliga.

Millisel spordialal omatakse järku?

Selgus, et kõige rohkem järgusportlasi on suusatamises ja kergejõustikus (naisüliõpilasi vastavalt 16,2 ja 13,0 protsenti, meesüliõpilasi 33,3 ja 28,4 protsenti). Spordikoolis õppimise arvu järgi peaks tegelikult kõige rohkem järgusportlasi olema kergejõustikus. Huvitav on veel märkida, et need kaks ala, suusatamine ja kergejõustik, annavad enam järgusportlasi kui kõik ülejäänud alad kokku.

Millise spordialaga on iseseisvalt tegeldud?

Suusatamine on ala, millega paljud naisüliõpilased (33,0 protsenti) tegelevad. Meesüliõpilastest on peaaegu pooled iseseisvalt harrastanud korvpalli (46,6 protsenti). Meesüliõpilaste osas tegeldakse võrdselt kergejõustiku, suusatamise ja võrkpalliga (35,6 protsenti).

Tuleb märkida, et iseseisvalt tegelevad spordiga tunduvalt rohkem meesüliõpilased.

Millisel spordialal võistelnud kooli võistkonnas?

Naisüliõpilased on kõige rohkem võistelnud kergejõustikus (25,4 protsenti), võrkpallis (18,5 protsenti), suusatamises (17,4 protsenti) ja korvpallis (13,9 protsenti). Meesüliõpilased aga peamiselt kergejõustikus (49,4 protsenti), korvpallis (42,2 protsenti), suusatamises (34,2 protsenti), võrkpallis, jalg- ja väravpallis. Nagu nähtub, keskkoolis haaratakse nii neide kui ka noormehi kõige massilisemalt kergejõustikuvõistlustega. Ka võrkpallis, suusatamises ja korvpallis on paljud võistelnud.

Millise spordiala treeningutest soovitakse osa võtta?

Spordisektsioonide töö organiseerimiseks on vajalik teada üliõpilaste soove treeningute jätkamise suhtes. Kehalise kasvatuse kateeder peab arvestama noormeeste ja neidude huvide erinevustega. Nagu näitab küsitlus, soovivad meesüliõpilased rohkem treenida kergejõustikus, naisüliõpilased aga võrkpallis. Kui arvestada üliõpilaste huvidega, siis peaksid TPI-s massilisema vastuvõtuga erialadeks olema:

Meesüliõpilastel:

1. kergejõustik
2. korvpall
3. raskejõustik
4. suusatamine
5. võrkpall
6. ujumine

Naisüliõpilastel:

1. võrkpall
2. võimlemine
3. kergejõustik
4. korvpall
5. ujumine
6. suusatamine

Esimesele kursusele astunute hulgas on treeningutest osavõtta soovijaid rohkem kui spordikoolides treeninuid. Näiteks võimlemises oli treeninud spordikoolis 8,1 protsenti naisüliõpilastest, treenida soovijaid aga 10,4 protsenti. Eriti on aga tõusnud võrkpalli populaarsus. Kui spordikoolis leidus võrkpallimängijaid 7,5 protsenti, siis instituuti astunutest oli soovijaid 16,2 protsenti.

Millise alaga soovitakse tegelda ettevalmistava osakonna tundides?

Tütarlastel erilist lemmikala pole. Suusatamisega soovib tegelda 30,6 protsenti, veidi vähem on kergejõustiku, võimlemise ja võrkpalliga tegelejaid. Meesüliõpilased aga eelistavad pallimänge: korv- ja jalgpalli.

Milliseid spordivõistlusi külastatakse?

Naisüliõpilaste hulgas on populaarseim võrkpall (49,6 protsenti) ja teisel kohal korvpall (44,0 protsenti). Meesüliõpilaste huvid on suunatud peamiselt aga korvpallile (55,1 protsenti), veidi vähem külastab võrkpalli (50,6 protsenti), kergejõustikuvõistlusi 43,5 protsenti ja jalgpalli 36,4 protsenti.

Milliseid spordivõistlusi vaadatakse televiisorist?

Naisüliõpilaste sümpaatia kuulub korvpallile (65,4 protsenti), järgnevad jäähoki (55.0) ja võrkpall (54,3 protsenti). Üllatavalt suur on huvi ka jalgpalli vastu (49,0 protsenti). Võimlemist jälgib televiisorist 44,5 protsenti naisüliõpilasi.

Meesüliõpilased vaatavad televiisorist peamiselt kolme spordiala: korvpalli (70,2 protsenti), jäähokit (69,4 protsenti) ja jalgpalli (66,2 protsenti). Veidi vähem on huvitatud võrkpallist ja kergejõustikust.

Kas sooritate hommikvõimlemist?

Naisüliõpilastest teeb hommikvõimlemist 23,7 protsenti, vastamata jättis 5,8 protsenti. Noormeeste hulgas on hommikvõimlemine tunduvalt populaarsem (43,1 protsenti), pole osanud (või tahtnud) vastata 6,7 protsenti.

Võrreldes teiste Nõukogude Liidu kõrgemate koolide üliõpilastega, on meie instituudis hommikvõimlemise kasulikkuse hindajaid vähem. Näiteks Volgograadi kõrgemates koolides tegeleb 56,2 protsenti üliõpilastest hommikvõimlemisega. Veelgi paremad näitajad on Krasnodari Pedagoogilises Instituudis, kus I. Zelekovi andmetel tegeleb hommikvõimlemisega 80 protsenti üliõpilastest.

Kas loete «Spordilehte» ja «Kehakultuuri»?

Naisüliõpilased märgivad, et 71,1 protsenti neist on «Spordilehe» lugejad, peaaegu sama palju on lugejaid ka meesüliõpilaste hulgas (73,6 protsenti). Suurem erinevus esineb aga ajakirja «Kehakultuur» lugemisel, ainult 16,9 protsenti naisüliõpilastest loeb seda ajakirja, meesüliõpilaste poolt on «Kehakultuuri» lugejaid 42,2 protsenti.

Mitu tundi nädalas kulutati kehakultuurile ja spordile?

Rõhuv enamus neide kulutas kehakultuurile ja spordile 4—6 tundi nädalas, 7—9 tundi kulutas 11,0 protsenti ja üle 10 tunni kulutab kehakultuurile ja spordile 2,9 protsenti ning 13,3 protsenti pole vastanud.

Meesüliõpilased kulutasid kehakultuurile ja spordile:

4—6 tundi 54,6 protsenti;
7—9 tundi 28,4 protsenti ja
üle 10 tunni 2,7 protsenti.

Mõningaid järeldusi:

Küsitlustulemused näitavad, et nais- ja meesüliõpilaste spordialastes teadmistes ja huvides on nii ühist kui ka erinevat.

Ühine on suur huvi korv- ja võrkpalli vastu. Nende spordialade võistlusi külastatakse kõige rohkem.

Kui kehalise kasvatuse tundides soovivad naisüliõpilased tegelda suusatamise, kergejõustiku ja võimlemisega, siis meesüliõpilased eelistavad pallimänge.

Passiivne huvi (ajakirjandus, televiisor) spordi vastu on noormeestel ja neidudel peaaegu võrdne, kuid aktiivseid spordiga tegelejaid on noormeeste hulgas tunduvalt rohkem.

Küsitlus näitas, et üliõpilaste sportlike soovide ja instituudi võimaluste vahel valitseb mõningane lõhe (piiratud vastuvõtt mõnedesse sektsioonidesse, vähene spordiväljakute arv jne.).

V. TOPAASIA

● Diplomandid, läheneb instituudi lõpetamine.
● Suvepuhkused ei ole mäe taga.

Sellega tahab ametiühing kõikidele liikmetele meelde tuletada, et on aeg kontrollida, kas teie ametiühingu dokumentatsioon on korras.

Kõigepealt diplomandid. Minnes tööle, võtate te instituudist dokumentidena kaasa ka oma ametiühingu liikmepileti, arvestuskaardi ja margikontsude kleepimise kaardi. Selleks aga peate olema kindlad, et need dokumendid ikka olemas on (arvestuskaart teie teaduskonna a/ü laekuri käes, liikmepilet teie enda käes ja margikontsude kleepimise kaart rühmaorganisaatori käes). Kui nimetatud dokumendid on olemas, siis hoolitsege selle eest, et liikmemaksud oleksid makstud tööleasumise ajani (ette) ja et selle tunnistuseks oleksid ka margid sisse kleebitud.

See jutt on tingitud iga-aastaselt korduvatest seikadest, kus instituudi lõpetajad tulevad viimasel minutil a/ü komiteesse kurtes, et rühmaorganisaator on kadunud koos liikmepileti ja margikontsude kleepimise kaardiga või rühmaorganisaator korjas kokku liikmemaksud, aga marke sisse ei kleepinud ja on nüüd ära sõitnud jne.

Et sellised võimalused ära jääksid, ongi juba aegsasti tarvis kontrollida, kas teie ametiühingudokumendid on korras ja kui ei, siis hoolitseda selle eest, et nad korda saaksid. On ju lihtsam teha seda praegu, kui inimesed veel koos on. Ka kolme kuu maksu ettetasumine ei käi kellelegi üle jõu. Sellega välistate ühtlasi võimalikud sekeldused ringkäigulehega ametiühingu allkirja saamisel.

Veel räägime kõigest sellest põhjusel, et edaspidi haigustoetused ja muud sotsiaalkindlustuse alased hüvitused sõltuvad teie ametiühingusse kuuluvusest ja kuuluvuse staažist. Ka seda momenti ei maksa pidada tühiseks.

Teistele ametiühingu liikmetele tuletame meelde, et ametiühingu liikmemaks suvekuude (s. o. puhkuse aja) eest makstakse ette. Nii et olge kenad ja hoolitsege ise selle eest, et teil juuni- ja juulikuu liikmemaksud saaksid enne tasutud, kui te puhkusele lähete.

● Kaunis Tšebarkul kutsub.

Meie üliõpilastel avaneb veel üks võimalus oma suvepuhkuse veetmiseks. Instituudi ametiühingukomiteele saabus kiri Tšeljabinskist. Tšeljabinski Pedagoogilise Instituudi spordipuhkelaagris «Kajakas», mis asub kauni Tšebarkuli järve ääres, võivad ka meie üliõpilased oma suvepuhkust huvitavalt mööda saata. Laager tegutseb kolmes vahetuses, kusjuures esimene neist alustab tegevust juulis. Iga vahetus kestab 15 päeva, mille jooksul on aega puhata, sportida ja tutvuda Siberi maalilise loodusega. Üliõpilastuusik üheks vahetuseks maksab 10 rubla.

Kel on huvi, kasutage võimalust. Sõiduraha tuleb muidugi veel juurde arvestada. Võimalikust soovist teatage instituudi ametiühingukomiteesse (A-III-408 või 409).

Ametiühingukomitee

TPI RAADIOSTUUDIO SAATED

12. mail kell 20, kordussaade kell 23.: mikrofoni ees on EÜE Keskstaabi liikmed (saade vene keeles). Kontsert.

14. mail kell 20, kordussaade kell 23: ELKNÜ TPI Komitee sekretär K. Kasikov vestleb Rahvaste Sõpruse Nädalast. Väliskommentaar. Kontsert.

TEADAANNE

TPI Ametiühingukomitee palub kõiki ametiühingu liikmeid, kes vajavad sanatoorset ravi 1970. a. III ja IV kvartalis, esitada tuusikute taotlemise avaldused a/ü komiteesse hiljemalt 13. maiks.

Avaldusele lisada arstitõend ravi vajaduse kohta.

TPI A/Ü Komitee.

Pildil näete TPI väravpallimeeskonda. Ülemises reas vasakult: Eddy Leitsaar, Jako Kotkas, Tõnu Amur, Aavo Gutman, Rein Sillamaa, Vladimir Babkin.
Keskel: Jaan Allem, Alar Noodla, Peeter Luurmees.
All: Rein Mustkivi, Peeter Jakovlev, Lembit Nelke. Pildilt puudub Jaak Vilms.

VÄRAVPALL TPI-s

Kümme aastat tagasi korraldati Tallinna lahtised meistrivõistlused väravpallis, millest võtsid osa ka TPI üliõpilased 4 võistkonnaga. Tookordsed võistkonnad olid komplekteeritud suusatajatest, korvpallureist, kergejõustiklastest. Kõigil järgnevail aastail on TPI sportlased-väravpallurid võtnud osa võistlustest vabariigi piires kui ka väljaspool.

Suuremad võidud on aga tulnud 1969/70. õppeaastal, mil võistkonna treeneriks sai Enno Karrisoo. Valdava enamuse võistkonna liikmeist moodustavad Tallinna Kalinini rajooni LNSK-i endised õpilased, s. t. E. Karrisoo kasvandikud ja tapalased. Tulevaks õppeaastaks ootame uut täiendust spordikoolist.

Esmakordselt jõuti medaliteni Eesti NSV meistrivõistlustel (hõbe), ollakse kaks aastat järjest tulnud Tallinna meistriks. Eesti NSV karikavõistlustel saadi kolmas koht. Kõrgemate koolide meistrivõistlustel on pidamata mäng TRÜ-ga, millest selgub tänavune meister.

Palju aega on poisid võistluste tõttu eemal olnud õppetööst, nii et praeguseks tähtsamaks ülesandeks on arvestuste ning eksamite edukas sooritamine. Ees ootab aga huvitav suvi üliõpilasmalevas Keenis, kuhu tuleb kokku kogu võistkond.

Võistkond on noor ning arenemisvõimeline, läbi teinud rahvusvahelised jõuproovid ning me tahaksime loota ka edaspidist edukat esinemist TPI lipu all.

TPI võistkonna kapten
P. JAKOVLEV

Vast. toimetaja V. KALPUS

Орган парткома, ректората, комитета ЛКСМЭ и профкома Таллинского политехнического института газеты «Таллинский политехник».

Hind 2 kop.

Trükikoda «Ühiselu», Tallinn, Pikk tn. 40/42.

Tellimise nr. 2118

MB-04649